

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14598

гр. София, 13.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 13.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **6793** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.32, ал.8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. О. С., уточнена с молба от 24.08.2023г. против решение на Факултетния съвет (ФС) на Юридическия факултет на Университета за национално и световно стопанство (У.), обективирано в т.2.1 и т.2.2 от протокол № 5/12.06.2023г. С решение № 9257/19.06.2024г., съобщено на жалбоподателя на 10.07.2024г., жалбата е отхвърлена и жалбоподателят е осъден да заплати на С. Д. Г. и на П. В. М. разноски в размер на по 1500 лв.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 10.07.2024г. и на 24.07.2024г. от неговия представител е постъпила молба за изменението му в частта за разноските. В писмени становища, постъпили съответно: на 07.08.2024г. - от представителя на П. М. и на 12.08.2024г. – от адв. С. Г., са изложени доводи за неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Искането е направено в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК, от активно легитимирана страна. Поради това, то е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно, по съображенията, изложени в мотивите на решението. Съдът в настоящия състав намира, че евентуална прекомерност на адвокатското възнаграждение може да бъде преценявана само при поне двукратно превишение на минимума, предвиден от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Тъй като страните разполагат със свобода на договаряне, не може да им бъде налагано заплащане само в предвидения от същата Наредба минимум в съответната приложима хипотеза. Това в частност означава и, че едва при достатъчно съществено надхвърляне на минимума е

налице предмет на преценка, доколко платеното действително съответства на отделеното време и положения труд за процесуалното представителство и съответно, че не е налице съглашение с оглед увреда интересите на страната, която дължи възстановяване на разноските. Наред с това, обстоятелствата в случая не разкриват основание да се приеме, че е налице засягане правилата на конкуренцията, годно да обоснове изключване приложението на горепосочената Наредба.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. О. С., направено с молба от 24.07.2024г., за изменение на решение № 9257/19.06.2024г. по адм. д. № 6793/2023г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: